

halvdelen af ordningens medlemmer vil være personer, der ellers ville være gået på efterløn.

Yderligere forudsættes det, at $\frac{1}{2}$ af ordningens medlemmer vil have nedsat arbejdstiden med ca. 50 pct., mens $\frac{1}{3}$ af ordningens medlemmer kun vil nedsætte arbejdstiden med ca. 25 pct.

Under disse forudsætninger kan bruttoudgiften ved indførelse af delpensionsordningen beregnes til ca. 1.280 mill. kr. årligt (PL: januar 1985).

Som nævnt er dette beløb et udtryk for bruttoudgiften, når ordningen har nået et ligevægtsniveau.

Det må imidlertid antages, at dette niveau først opnås efter en årrække, idet de nuværende efterlønsmodtagere næppe i større omfang vil forlade efterlønsordningen til fordel for delpension, ligesom det antages, at der vil gå nogle år, før delpensionsordningens konsekvenser er så kendte i befolkningen, at man når op på den fulde forventede nytillgang til ordningen.

Forudsættes der efter en betydelig tilgang i den første periode en jævnt stigende tilslutning, kan udgifterne i de første tre år beregnes til nedenstående beløb (PL: januar 1985).

1. år: ca. 300 mill. kr.
2. år: ca. 500 mill. kr.
3. år: ca. 600 mill. kr.

I forbindelse med forslaget ikrafttræden må der påregnes udgifter til information m.v. på ialt ca. 550.000 kr. for staten i 1986-87 vedrørende annonceringer, udsendelse af folder og trykning af vejledning, cirkulære og bekendtgørelse samt undervisning.

Hertil kommer en statslig engangsudgift på ca. 250.000 kr. i 1986 til udvikling af statistik og en løbende årlig udgift på ca. 300.000 kr. vedrørende bearbejdelse heraf, samt en løbende årlig udgift på ca. 1.000.000 kr. i forbindelse med en personaleforøgelse fra 1. januar 1987 på tilsammen 5 akademikere og 2 kontorfunktionærer i departementet, sikringsstyrelsen og den sociale ankestyrelse.

De samlede udgifter ved gennemførelsen af lovforslaget foreslås afholdt af den sociale pensionsfond. Som nævnt er det ikke muligt med sikkerhed at beregne de økonomiske konsekvenser ved indførelse af en delpensionsordning, bl.a. på grund af usikkerhed med hensyn til tilslutningen til ordningen, men på langt sigt forudsættes udgifterne at svare til de resterende udisponerede midler i den sociale pensionsfond.

Administrative konsekvenser

Forslaget vil medføre administrativt merarbejde for kommunerne, der foreslås at skulle administrere nyordningen. Der vil blive tale om såvel afgørelse om ret til delpension som den løbende sagsbehandling i de enkelte delpensionssager. Det første år ordningen er i kraft forudsættes et antal ansøgninger på ca. 10.000 og et gennemsnitligt antal modtagere på ca. 7.500. Når ordningen er i ligevægt udgør de tilsvarende tal ca. 8.000 ansøgere og ca. 35.500 modtagere.

Selv om der normalt ikke bliver tale om vanskelige undersøgelser i forbindelse med afgørelse om retten til delpension, og selv om den løbende sagsbehandling i den enkelte sag forventes at blive beskeden, vil der alligevel samlet blive tale om et vist merarbejde for kommunerne.

Ligeledes må forventes et vist merarbejde i amsankenævnene.

På centralt plan vil der også blive tale om administration af et nyt område. Arbejdet vil blive fordelt mellem socialministeriet og sikringsstyrelsen efter tilsvarende retningslinier som f.eks. for lovgivningen om social pension, hvilket vil medføre, at hovedparten af opgaverne især på lidt længere sigt vil blive varetaget af sikringsstyrelsen.

Der vil endelig blive tale om et vist merarbejde i den sociale ankestyrelse.

Det foreslås, at udgifterne til delpension afholdes af staten. Delpension udbetales af kommunerne på statens vegne. Om de nærmere regler om finansieringen henvises til bemærkningerne til § 20.

Ikrafttræden

Det foreslås, at ikrafttrædelsestidspunktet fastsættes således, at der gives kommunerne en rimelig tid til den administrative tilrettelæggelse af nyordningen. På denne baggrund foreslås det, at loven træder i kraft den 1. oktober 1986, således at de første delpensioner kan udbetales med virkning fra den 1. januar 1987.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

For at være omfattet af loven er det en betingelse, at lønmodtageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er i arbejde, og at arbejdstiden nedsættes i forhold til den arbejdstid, den pågældende hidtil har haft.

Den nedre aldersgrænse foreslås fastsat til 60 år, det svarer til det tidspunkt, hvorfra der tidligst